

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
KANTONALNI SUD U ZENICI
Broj: 43 0 Rs 238401 25 Gž
Zenica, 23.10.2025. godine

Kantonalni sud u Zenici, u građanskom vijeću sastavljenom od sudija Jasmine Begović Devović, kao predsjednice vijeća, Makivić Nine i Ljevaković Rame, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja: 1. P. Z. iz T., ul. ..., 2. B. H. iz T., ul. ... 52., 3. M. Ž. iz J., ul. ... 4. B. Z. iz T., ul. ... 5. A. B. iz T. ul. ... 6. B. H. iz T., ul. 38., 7. Đ. T. iz D., ul. ... 8. B. I. iz J., ul... 128., 9. M.M. iz D., ul., koje zastupa punomoćnik Prnjavorac Fuad, advokat iz Tešnja, protiv tuženog Zeničko-dobojski kanton, kojeg zastupa Kantonalno pravobranilaštvo Zenica, radi utvrđenja diskriminacije i prava iz radnog odnosa, v.s. 64.635,20 KM, odlučujući o žalbi tuženog izjavljenoj protiv Presude Općinskog suda u Zenici br. 43 0 Rs 238401 23 Rs od 05.06.2025. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 23.10.2025. godine, donio je sljedeću:

PRESUDU

Žalba se odbija kao neosnovana i prvostepena presuda se potvrđuje.

Odbijaju se tužitelji sa zahtjevom za isplatu troškova sastava odgovor na žalbu u iznosu od 2.358,70 KM.

Obrazloženje

Presudom prvostepenog suda utvrđuje se da je tužena povrijedila prava na jednako postupanje na radu i jednake naknade, prema tužiteljima – nosiocima pravosudnih funkcija – sudijama općinskih sudova, na način da je prema istima postupala diskriminirajuće u odnosu na druge zaposlene radnike i druge nosioce pravosudnih funkcija u pravosudnim institucijama F BiH koji ostvaruju plate i naknade u skladu sa Zakonom o platama i naknadama sudija i tužilaca u F BiH, tako što tužiteljima za poslove na radnim mjestima koje obavljaju, a za koje je predviđena obaveza pripravnosti – dežurstva za rad, propustila da propiše, utvrdi, prizna, isplati i obezbjedi isto pravo, odnosno naknadu za pripravnost – dežuru, kršeći ustavni princip jednakosti. Obavezuje se tuženi da tužiteljima isplati naknadu materijalne štete/izmaklu korist radi neplaćanja dežurstva/pripravnosti za rad i to:

P. Z. za period od 01.09.2022. do 04.10.2023.godine ukupan iznos od 3.522,89 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od dospeljeća svakog pojedinačnog mjesečnog iznosa do isplate, kako je navedeno u izreci prvostepene presude, B. H. za period od 12.08.2022. do 11.10.2023.godine ukupan iznos od 3.501,83 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od dospeljeća svakog pojedinačnog mjesečnog iznosa do isplate, kako je navedeno u izreci prvostepene presude, M. Ž. za period od 12.08.2022. do 10.10.2023.godine ukupan iznos od 4.363,19 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od dospeljeća svakog pojedinačnog mjesečnog iznosa do isplate, kako je navedeno u izreci prvostepene presude, B. Z. za period od 16.08.2022. do 17.10.2023.godine ukupan

iznos od 4.438,96 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od dospijuća svakog pojedinačnog mjesečnog iznosa do isplate , kako je navedeno u izreci prvostepene presude, A. B. za period od 21.08.2022. do 17.10.2023.godine ukupan iznos od 3.337,75 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od dospijuća svakog pojedinačnog mjesečnog iznosa do isplate , kako je navedeno u izreci prvostepene presude, Đ. T. za period od 21.02.2023. do 30.09.2023.godine ukupan iznos od 2.082,17 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od dospijuća svakog pojedinačnog mjesečnog iznosa do isplate , kako je navedeno u izreci prvostepene presude, B. I. za period od 21.06.2023. do 19.09.2023.godine ukupan iznos od 710,83 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od dospijuća svakog pojedinačnog mjesečnog iznosa do isplate , kako je navedeno u izreci prvostepene presude, M.M.za period od 01.12.2022 godine do 30.09.2023 godine ukupan iznos od 3.797,36 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od dospijuća svakog pojedinačnog mjesečnog iznosa do isplate , kako je navedeno u izreci prvostepene presude. Obavezuje se tuženi da tužiteljima nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 9.006,95 KM u roku od 15 dana. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka preko dosuđenog iznosa, kao neosnovan.

Protiv prvostepene presude žalbu je blagovremeno izjavio tuženi zbog povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se žalba uvaži, prvostepena presuda preinači i u cijelosti odbije tužbeni zahtjev, ili ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

U odgovoru na žalbu tužitelji su osporili navode žalbe i potražuju troškove sastava odgovora na žalbu..

Nakon što je ispitao prvostepenu presudu u granicama razloga navedenih u žalbi i po službenoj dužnosti sukladno odredbi člana 221. Zakona o parničnom postupku („Službene novine F BiH“, broj: 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15, u daljem tekstu ZPP) drugostepeni sud je zaključio sljedeće:

Žalba nije osnovana.

Iz činjeničnog utvrđenja prvostepenog suda, a što među parničnim strankama i nije bilo sporno, proizilazi da su tužitelji nosioci pravosudne funkcije, sudije općinskih sudova, da je sastavni dio obavljanja sudijske funkcije sudija koji rade na krivičnom i prekršajnom referatu jeste i obaveza pripravnosti odnosno dežure.

Suprotno žalbenim navodima, nije ostvaren žalbeni prigovor povrede odredaba parničnog postupka iz člana 191. stav 4. ZPP. Naime, obrazloženje pobijane presude, počev od izlaganja zahtjeva stranaka, navoda o činjenicama na kojima su ti zahtjevi zasnovani, zatim dokaza i ocjene dokaza, te propisa na kojima je prvostepeni sud zasnovao presudu, sadrži sve one elemente koje mora da sadrži obrazloženje svake presude, a koji su pobrojani u članu 191. stav 4. Zakona o parničnom postupku. Pravo na obrazloženu odluku predstavlja neodvojiv dio prava na pravično suđenje. Međutim, to ne znači i obavezu suda da detaljno odgovori na svaki argument koji stranke iznesu u postupku. Koliko će biti široka obaveza suda da u obrazloženju odluke navede razloge

kojima se rukovodio pri njenom donošenju, zavisi od okolnosti i prirode svakog pojedinog slučaja (mjerilo dovoljnosti). S druge strane, razlozi navedeni u obrazloženju odluke u pravilu će se smatrati relevantnim ako jasno upućuju na to da sud nije proveo procjenu na proizvoljan način, da nije učinio neku drugu očiglednu pogrešku u prosuđivanju, pogrešno ocijenio postojanje nekog važnog faktora ili propustio razmotriti sve relevantne faktore, odnosno propustio uzeti u obzir sve činjenice i pravne elemente koji su objektivno relevantni za donošenje odluke, da nije odbio provesti dokaze koji bi doveli do drugačije odluke, itd.. Dakle, razlozi navedeni u obrazloženju odluke moraju obuhvatiti sve važne aspekte konkretnog slučaja koji su mogli uticati na konačnu odluku (mjerilo relevantnosti), a što je sve u konkretnom slučaju prvostepeni sud i ispoštovao.

Suprotno žalbenim navodima, pravilno je prvostepeni sud cijenio kao neosnovan prigovor nedostatka pasivne legitimacije.

Nesporna je činjenica da je Odlukom Ustavnog suda BiH broj U-7/21 od 23.09.2021. godine utvrđeno da Zakon o plaćama i drugim naknadama sudija i tužilaca FBiH, zbog toga što ne sadrži odredbe o naknadama na ime dežurstva/pripravnosti, nije u skladu sa članom I/2. Ustava Bosne i Hercegovine i odredbama člana II/4. Ustava Bosne i Hercegovine, u vezi sa člankom 14. Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda, članom 1. Protokola 12 uz Evropsku konvenciju za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda i članom 26. Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima, te je naloženo Parlamentu Federacije Bosne i Hercegovine da najkasnije u roku od šest mjeseci od dana objavljivanja ove odluke u Službenom glasniku BiH uskladi Zakon o plaćama i drugim naknadama sudaca i tužitelja Federacije Bosne i Hercegovine u pogledu naknada na ime dežurstva/pripravnosti. Pored toga Ustavni sud BiH je dana 06.07.2022. godine donio Rješenje o neizvršenju Odluke broj U-7/21, kojim je utvrđeno da Parlament FBiH nije izvršio odluku Ustavnog suda broj U-7/21 od 23.09.2021. godine i određen je način izvršenja te odluke dok je ne izvrši Parlament Federacije Bosne i Hercegovine. Izmjene i dopune Zakona o plaćama i drugim naknadama sudaca i tužitelja objavljene su u „Službenim novinama FBiH“ od 03.08.2022. godine i stupile na snagu 11.08.2022. godine, te je članom 6e. propisana naknada sudijama i tužiteljima za vrijeme dežurstva ili pripravnosti za rad temeljem vremena provedenog u obaveznom dežurstvu ili pripravnosti za rad srazmjerno vremenu trajanja obaveznog dežurstva ili pripravnosti za rad, dok stavom 2. istoga određeno je da visinu, uvjete i način ostvarivanja ove naknade utvrdit će nadležne vlade kantona posebnim propisom.

Nadalje nije sporno da tuženi od stupanja na snagu Izmjene i dopune Zakona o plaćama i drugim naknadama sudaca i tužitelja, koje su stupile 11.08.2022. godine, nije postupio po zakonskoj obavezi i odredio visinu, uvjete i način ostvarivanja ove naknade, pripravnost/dežura, sve do donošenja Uredbe o naknadama sudaca i tužitelja u pravosudnim institucijama ZDK, koja je stupila na snagu 17.10.2023. godine (Sl. novine ZDK, broj 15/23), tj. nije donio provedbeni propis.

Kao što nisu ostvareni žalbeni razlozi povrede odredaba parničnog postupka i pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, nije ostvaren ni žalbeni razlog pogrešne primjene materijalnog prava.

Članom 154. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima („Službeni list SFRJ“ br. 29/78 do 57/89, „Službeni list RBiH“ br. 2/92, 13/93 i 13/94, te „Službene novine Federacije BiH“ br. 29/03 i 42/11)

(„Službeni list RBiH“ br. 2/92, 13/93 i 13/94, te „Službene novine Federacije BiH“ br. 29/03 i 42/11) propisano je da ko drugome prouzrokuje štetu dužan je istu nadoknaditi, ukoliko ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivice.

Članom 155. navedenog ZOO-a propisano je da je šteta umanjeње nečije imovine (obična šteta) i sprječavanje njezinog povećanja (izmakla korist), kao i nanošenje drugom fizičkog ili psihičkog bola ili straha (nematerijalna šteta).

Članom 189. stav 1. ZOO-a propisano je da oštećenik ima pravo kako na naknadu obične štete, tako i na naknadu izmakle koristi, dok je stavom 3. istog člana propisano da se pri ocjeni visine izmakle koristi uzima u obzir dobitak koji se mogao osnovano očekivati prema redovnom toku stvari ili prema posebnim okolnostima, a čije je ostvarenje spriječeno štetnikovom radnjom ili propuštanjem.

Materijalno-pravni osnov tužbenog zahtjeva sadržan je upravo, kako u odredbama Zakona o plaćama i drugim naknadama sudija i tužilaca u Federaciji Bosne i Hercegovine tako i u naprijed citiranim odredbama Zakona o obligacionim odnosima. Naime, stupanjem na snagu Zakona o izmjenama o dopuni Zakona o plaćama i drugim naknadama sudija i tužilaca u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, br. 61/22) tužitelji su sasvim osnovano, po redovnom toku stvari, mogli očekivati da će isti, u periodu od 12.08.2022. do 17.10.2023. godine, ostvariti naknadu po osnovu pripravnosti za rad, i to naknadu u iznosima utvrđenim provedenim finansijskim vještačenjem. Međutim, upravo propuštanjem tuženog da provedbeni propis (Uredbu) kojim se reguliše visina, uvjeti i način ostvarivanja predmetne naknade, donese u roku iz člana 5. navedenog Zakona o izmjenama i dopuni Zakona o plaćama i drugim naknadama sudija i tužilaca u Federaciji Bosne i Hercegovine, tužiteljima je prouzrokovana šteta u vidu izmakle koristi u iznosima koji su im dosuđeni pobijanoim presudom. S druge strane, razlozi zbog koji je tuženi propustio da provedbeni propis (Uredbu) donese u roku iz člana 5. Zakona o izmjenama i dopuni Zakona o plaćama . . . , uopšte nisu od značaja i uticaja na donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari obzirom da se ti razlozi ne mogu staviti na teret tužiteljima, a samim tim i ne mogu biti razlog za odbijanje tužbenog zahtjeva. Shodno navedenom se i svi navodi žalbe kojim tuženi, kroz tvrdnje o pogrešnoj primjeni materijalnog prava, osporava prvostepenu presudu, pokazuju neosnovanim.

Nisu ostvareni ni žalbeni navodi da tužiteljima ne pripada naknada po Uredbi Kantona Sarajevo, jer tužitelji nisu ni tražili obračun po Uredbi Kantona Sarajevo, nego Uredbi Zeničko dobojskog Kantona na temelju koje je i izvršeno vještačenje po vještaku finansijske struke.

Imajući u vidu naprijed navedeno drugostepeni sud je primjenom odredbe čl.229 stav 4. i 226 ZPP donio odluku kao u izreci.

Zahtjev tužitelja za naknadu troškova za sastav odgovora na žalbu u iznosu od 2.358,70 KM, odbijen je iz razloga što ova procesna radnja nije bila potrebna radi vođenja ove parnice, pa je primjenom članova 387. stav 1. i 397. stav 1. zakona o parničnom postupku odlučeno kao u stavu drugom izreke ove presude.

Predsjednica vijeća
Jasmina Begović Devović

